

ROZTOP (1) *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz topić).

sg N roztop. ◇ [G roztopu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Topnienie śniegu (zwykle wiosenne): Młynarz gdy już rostop przyydzie/ tedy ma obrębować v vpufty pale/ áby lod tego nie podnośił/ gdy wodá przyydzie. GostGosp 60.

[Wyrażenia: »śniegu i lodow roztop«: [mistrz krzyżacki] Ciągnął w Litwę, [...] Lecz nie wskórał, bo z śniegu i z lodów roztopu ślisko było *StryjPoczqt* 272.

»rostop zimy«: dla roztopu zimy nic nie sprawiwszy [którzy ruszyli na pomoc Krzyżakom], do domu się rozjachali. *StryjPoczqt* 210.]

Synonim: roztok.

Cf [ROZTOPIENIE]

ALKa